

Victor Țarină s-a născut la 9 mai 1960, în Cluj-Napoca. Absolvent al liceului George Barițiu, promoția 1979 și al Universității Babeș-Bolyai, Facultatea de Geologie, promoția 1987.

Debut absolut cu poezii în „Tribuna”, în (1986). A publicat 17 cărți de poezie și proză, între anii 1991 și 2023.

Tradus în engleză, germană, maghiară și coreeană.

Prezent în antologii și dicționare de poezie.

Membru al Uniunii Scriitorilor din România, Filiala Cluj.

(www.victortarina.ro)

Victor Țarină

ȘORICEI ALBI

LIMES
2024

Tocmai se anunțase la televizor
că a fost eliberat un deținut periculos.
Dar despre asta voi povesti cu altă ocazie.

25 ianuarie 2024

Cuprins

Epoca de plastic	5
La tomberon	6
O întrebare	8
Scenariu din viața cotidiană de altădată	10
Despre un bătaș discotecar	12
Foamea	14
Să fi rămas fecior la plug.....	17
Origine sănătoasă (<i>străbunicului Dumitru</i>)	20
Lăbuș (<i>Nicolae Dudaș</i>)	22
Întâia pierdere sau cucurigu	24
Sarmizegetusa	26
Naștere, din nou (<i>Laurențiu Nădășan</i>)	29
Clipe fericite.....	30
Poemul cobai	31
Disneyland	33
Meditație	34
•Ce înghesuială!.....	38
Ce puternică e viața	40
Liniște	41
Împărăteasa.....	43
Chiț-chiț (ultrasunete)	44
Mart.....	46
Egiptul	48
Bunic de Formula 1.....	51
Drepturile omului	52
Când voi fi pământ	54
Arma crimei	56
O, pierdut.....	59
Lapte și miere (<i>Horea A.</i>).....	61
La vânătoare	63
Așezați-vă liniștiți – rezumat	65
Omorât cu pietre	67

Cireașa de pe tort (<i>Radu Merișescu</i>)	70
Jurnal cu Liana	72
Doctorat (<i>Ioan-Pavel Azap</i>)	75
Un om	77
Clujul primului țipăt	78
Atunci i-am condamnat pe toți la viață (<i>Ioan-Pavel Azap</i>)	79
Fereastra magică	81
Telefon	84
Viața de apoi a scriitorului (<i>Alexandru Hălmăgean</i>)	86
Groapa de gunoi a sentimentelor	88
Vacanță la Sighișoara	89

Foto copertă și ilustrațiile: Radu Merișescu

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
ȚARINĂ, VICTOR
Șoricei albi/ Victor Țarină; - Florești: Limes, 2024
ISBN 978-606-799-762-0
821.135.1

© Victor Țarină
© Editura Limes, pentru prezenta ediție
Str. Castanilor, 3
407280 Florești – Cluj
Tel.: 0723/194022
Email: edituralimes2008@yahoo.com
www.edituralimes.ro

Epoca de plastic

Oamenii sunt tot mai longevivi,
deși trăim în epoca de plastic.
– Ce epocă?, mă întrebă mama râzând.
Pe asta n-am mai auzit-o.

– Da, da, a fost o epocă de piatră,
una de bronz, una de fier, o „Epocă de Aur”
și acum, epoca de plastic.

Dacă până și margarina e la o moleculă distanță
de plastic, iar balenele mor cu kilograme
de obiecte din plastic în burtă.

Ce eră ne mai paște? Cea de uraniu, desigur.
De pe acum trebuie să ne pregătim pentru ziua
în care ne vom reîntoarce la măciucă.

10 februarie 2024

La tomberon

Tata a murit în '92, la Oradea,
unde se ținea un simpozion de geometrie.
Nu avea nici 60 de ani.

În prima iarnă după decesul său,
am pus lângă tomberonul din curtea blocului
o parte din hainele pe care le purta în anotimpul rece,
pentru oameni sărmani. Au dispărut rapid.

După câteva zile am avut o surpriză.
Cineva, îmbrăcat în pardesiul său gri-albăstrui,
având pe cap ponosita căciulă de blană artificială,
căuta în gunoaie.

– Mamă, hai să vezi!
Mama a venit la fereastra din bucătărie.
Am rămas amândoi fără grai:

Tata la tomberon,
în plină iarnă.

3 ianuarie 2024

O întrebare

Într-o zi, i-am dat întâlnire unei fete
care îmi plăcuse în adolescență.
Un cadou pe care am vrut să mi-l fac,
pentru mulțumirea sufletului meu.
Nu eram îndrăgostit, dar făptura ei mă fascina.

I-am trimis o scrisoare, împreună cu o fotografie alb-negru,
în cazul în care nu își amintea numele meu.
La sfârșit scriam:
„Sper că nu o să mă urechezi pentru îndrăzneală,
dacă o să ne mai întâlnim vreodată pe stradă”.

Spre surprinderea mea, a venit.
Avea ochi verzi și zâmbea tot timpul.
Îmi amintesc întrebarea ușor ironică pe care mi-a pus-o.
(Ne aflam în barul hotelului Napoca, la o cafea,
era vară, eu purtam o cămașă cu mânecă scurtă).
„Liniile alea de la mână, cu echerul ți le-ai făcut?”

Cu șase tăieturi cicatrizate la încheietura mâinii stângi,
am zâmbit fără să-i răspund.
Apoi i-am mărturisit: „A fost un capitol mai greu”.
Nu întotdeauna îți iese cum îți dorești”.

Nu am întins coarda, am știut să mă opresc.
I-am spus că am un copil, ea a tăcut.
Am zărit-o de curând pe stradă, îmbătrânește frumos.

30 martie 2023

Scenariu din viața cotidiană de altădată

Un autobuz, ca de obicei, burdușit dimineața;
oameni sumbri, grăbiți să ajungă la serviciu sau la școală;
un tânăr de culoare, venit la studii.

Șoferul frânează brusc. Băiatul se răstoarnă
peste o cucoană plinuță. „Boule!” îl apostrofează ea iritată.
Șoferul accelerează, femeia își pierde la rândul său echilibrul
și cade peste student. Acesta exclamă vesel:
„Acuma și tu bou, cu țite!”
Toată lumea aceea cenușie izbucnește în hohote de râs.

Tot din pățaniile cu femei grăsuțe
și mijloace de transport în comun:

Seara din ajunul Crăciunului.
Dana, împreună cu tatăl său se hotărăsc
în ultimul moment să cumpere, totuși,
un brad de Crăciun, chiar dacă pentru asta
trebuie să străbată orașul dintr-un capăt în celălalt.
În troleibuzul hodorogit, scrâșnind din toate încheieturile,
tatăl și fiica vorbesc și glumesc cu voce tare.
La coborâre, o doamnă mai voluminoasă,
greu de ocolit pe culoarul îngust al troleibuzului,
se îmbățoșează în momentul în care cei doi
trec pe lângă ea, în încercarea de a-și face loc spre ieșire:

„Domnule, cred că ați băut cu un păhărel în plus”.

Tata Relu ripostează nonșalant:

„Iar dumneavoastră, doamnă, ați mâncat cu o linguriță în plus”.

Ajunși în stradă, în semiîntunericul înghețat,
pufnesc amândoi în hohote de râs.

30 martie 2023